

Nr 457

Av herr **Boheman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för budgetåret 1959/60 till socialattachéer.

I proposition nr 121 till innevarande riksdag föreslår Kungl. Maj:t anställande av två socialattachéer inom utrikesförvaltningen. Den ene av dessa attachéer skall enligt förslaget placeras i någon av de västeuropeiska huvudstäderna och den andre i Washington.

Därmed har Kungl. Maj:t nu tagit ställning till ett länge aktuellt önskemål om en utvidgning av bevakningen i utlandet av arbetsmarknadspolitiska och andra sociala frågor.

Initiativet denna gång kommer närmast från Landsorganisationen i Sverige och Svenska arbetsgivareföreningen, som i en gemensam skrivelse till Kungl. Maj:t hemställt om inrättandet av särskilda befattningar såsom arbetsmarknadsattachéer vid svenska beskickningar i utlandet. I skrivelsen framhåller organisationerna, att betydelsen av arbetskraftskostnaderna för vår konkurrenskraft gentemot utlandet nödvändiggör, att parterna på arbetsmarknaden ständigt tar hänsyn till utvecklingen av motsvarande kostnader i andra länder.

Som exempel på attachéernas uppgifter anges i skrivelsen fortlöpande kontakt med placeringslandets arbetsmarknadsförhållanden i avseende på t. ex. organisatoriska spörsmål, arbetarskyddsfrågor, produktivitetsutveckling, samarbete mellan arbetsmarknadens parter, yrkesundervisning m. m. Förslaget har fått tillstyrkande från de flesta remissinstanser. Dock har det från olika håll framhållits att attachéernas uppgifter icke bör begränsas till arbetsmarknadspolitiska frågor utan även gälla andra områden inom det socialpolitiska fältet.

Även departementschefen har ansett, att uppgifterna bör utvidgas att omfatta sociallagstiftningen och socialpolitiken i stort. Behovet härav har, sägs det i propositionen, ökat starkt genom den omfattning som det internationella samarbetet på socialpolitikens område fått under tiden efter andra världskriget.

Jag vill för min del helt ansluta mig till den i propositionen förda argumenteringen för inrättandet av särskilda socialattachéer vid de större beskickningarna.

Sociallagstiftningen såväl i Sverige som i utlandet utvidgas alltmer och god kännedom på detta område kräver ingående erfarenheter från socialpolitiskt arbete. Detsamma gäller förhållandena inom det arbetsmarknads-

politiska området. Det är därför enligt min mening motiverat, att de som skall ha till uppgift att i utlandet företräda Sverige i dessa frågor själva äger sådana erfarenheter.

Även om jag således i princip ansluter mig till förslaget om inrättande av socialattachéer, anser jag inte att tjänsterna bör inrättas redan i år. Tillståndet av de föreslagna attachébefattningarna bör enligt min mening anstå i avvaktan på bättre statsfinansiella förutsättningar.

Med hänvisning till ovanstående hemställles,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 121 angående inrättandet av socialattachéer

- 1) måtte uttala att ifrågavarande tjänster bör inrättas så snart det statsfinansiella läget förbättrats, samt
- 2) måtte avslå Kungl. Maj:ts begäran om ett förslagsanslag av 230 000 kronor för inrättandet av två befattningar som socialattachéer under budgetåret 1959/60.

Stockholm den 14 april 1959

Erik Boheman